(Kort bemærkning).
Anni Svanholt (SF):
Der er jo i dag muligheder for at anvende overflødiggjorte landbrugsbygninger til andet formål, og vi oplever med de forslag, der ligger her, at man går videre med det, og det anser vi ikke for særlig hensigtsmæssigt.

Jeg kan sige, at jeg som mangeårigt medlem af Viborg Amtsråd og også af udvalget for miljø og teknik har været vidne til, hvad det kan føre til, hvis der kommer sådan nogle gradvise tilbygninger til virksomheder i det åbne land. Til sidst har en virksomhed et sådant omfang, at den er en belastning for naboer og miljø, og så er der bundet så meget kapital i den pågældende virksomhed, at det ikke lader sig gøre at flytte den.

Den form ønsker vi ikke, og det er det, der ligger i et af forslagene her: at man godt kan forestille sig, at der bliver nogle udvidelser. Det mener vi ikke der skal være mulighed for. Man kan udnytte de bygninger, der er, selvfølgelig inden for lovgivningens rammer, miljømæssigt osv., men vi vil ikke gå videre.

(Kort bemærkning).
Niels Jørgen Langkilde (KF):
Jamen hvorfor falder der så dom efter dom efter dom efter dom i Miljøklagenævnet, hvor de får at vide, at det må de ikke gøre? Så er reglerne jo ikke gode nok.

Jeg vil godt tage et enkelt eksempel: En tidligere landbrugsbygning ligger for sig selv i det åbne land op til lidt skov og har været brugt halvt til beboelse, halvt til husdyr. Der sker så det efter en periode, at folk ikke vil bo der, og så bliver det helt husdyr. Så står bygningen tom i nogle år, og så kommer der nogle og siger: Må vi ikke godt indrette den til bolig igen? Så vil vi gerne bo her. Vi skal ikke have nogle udbygninger på. Vi skal ikke lave noget om, vi skal bare arbejde med den bygningsmasse, der er. Det vil vi gerne have lov til. Kunne vi ikke få lov til at genbruge bygningen på den måde? Nej, der var ikke noget at gøre.

Eller tag et eksempel, hvor man har indrettet erhvervsvirksomhed i en tidligere landbrugsbygning, et stort, dejligt kontor indrettet oppe på førstesalen, og lejeren siger op. Så søger man efter en anden lejer i fire år, men finder ikke nogen. Så spørger man: Vi kan meget let indrette det her til beboelse, må vi ikke godt lave en lille lejlighed heroppe, vi skal bare lige have lavet få ting om? Nej, det er ikke lovligt. Det kræver velvilje fra amtet. Er det ikke ressourcemisbrug efter SF's mening?

(Kort bemærkning).
Hans Christian Schmidt (V):
Jeg er nødt til at spørge fru Anni Svanholt: Altså jeg kan sådan set slet ikke lige nu finde rundt i, hvad det er, vi er kommet til, for hvis vi tager det, der hedder B 131, så drejer det sig om, at man får bedre muligheder for at foretage tilbygning og større ombygninger. Og man skal lægge mærke til her, at forslagsstillerne ikke engang er gået ind og har sagt, at det skal være præcis det og det antal kvadratmeter.

Det kan da undre én, hvordan man fra regeringens side kan fremsende en redegørelse, hvori man beskriver, at vi skal have undersøgt barriererne. Jeg vil da gerne fortælle indenrigsministeren i morgen, at barriererne såmænd er hendes egne kollegaer hernede i Folketingssalen. Det er barrieren. Men det vender vi tilbage til.

Så kan jeg forstå på fru Anni Svanholt, at det er noget med udnyttelse af overflødiggjorte landbrugsbygninger. Jamen hvad er problemet med hensyn til, at man ikke kan gå ind og nedlægge overflødiggjorte landbrugsbygninger? Hvad er det, SF ikke kan lide i det? At man ikke udnytter bygningerne? Det forstår jeg ikke.

Så vil jeg gerne spørge fru Anni Svanholt, om det er sådan, at fru Anni Svanholt er imod, at den ældre del af familien kan få lov til at opføre en ekstra bygning på deres parcel, uden at den må udstykkes? Jeg er ked af at sige det, men det minder lidt om, at man måske ikke har været helt omme i bemærkningerne.

Ulla Solvang (RV):
Fru Elsebeth Gerner Nielsen kan ikke være til stede, så jeg skal lige kommentere de tre beslutningsforslag.

De tre forslag sigter alle mod at gøre planloven mindre restriktiv, at gøre det lettere at etablere bolig eller erhverv i det åbne land. Den nuværende planlov er fra 1991, og i planloven har vi bl.a. opdelt Danmark i landzoner og byzoner. Denne opdeling er utrolig vigtig og har været med til at præge udviklingen såvel i byerne som på landet.

Den skarpe skelnen mellem land- og byzone er der god grund til. I et relativt tæt befolket land som Danmark, som samtidig er et landbrugsland, er det jo altafgørende, at vi får klare skillelinjer mellem land og by.